

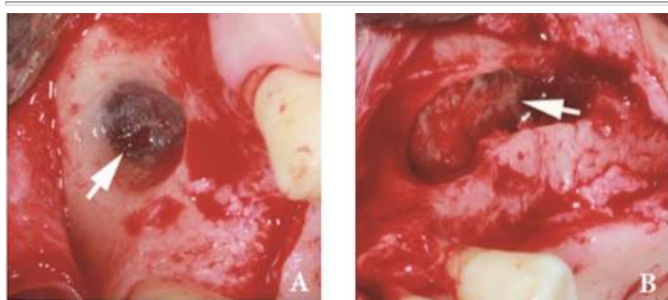

ІЛЮСТРАЦІЇ

Каміло Москера, доктор стоматологічної хірургії,
редактор

Латеральний синус-ліфтинг

Іван В. Нагорняк

Методика ліфтингу верхньощелепної пазухи була запропонована лікарем Бойне у 1960-х роках для потреб протезування.¹ Пізніше вона трансформувалася у методику відкритого (синоніми: прямого чи латерального) підйому дна верхньощелепної пазухи (або відкритого синус-ліфтингу), розроблену лікарем Татумом у 1970-х роках.² Згодом ця методика була успішно вдосконалена до двоетапної процедури (1980)³ із встановленням пластинчастих (blade-vent) імплантатів та одноетапного синус-ліфтингу зі встановленням кореневого імплантату (1986).⁴ У 1994 році лікар Саммерс започаткував новий напрям синус-ліфтингу, модифікувавши методику Татума із транскрестальним підняттям дна верхньощелепної пазухи (тобто закритий, непрямий або крестальний (гребеневий) синус-ліфтинг),⁵ запропонувавши техніку трансальвеолярної остеотомії, яку вважають більш консервативною (тобто менш інвазивною) процедурою порівняно з латеральним синус-ліфтингом.

Хірург-стоматолог, доктор філософії; приватна практика, м. Київ, Україна.
ivan.nagorniak@gmail.com

Посилання для цитування статті:
Нагорняк І.В. Латеральний синус-ліфтинг. Журнал з діагностики та лікування патології ротової порожнини і щелепно-лицевої патології, 2020;4(9):178.

У 2001 році лікар Верчеллотті та співавтори представили світовій спільноті методику п'єзоелектричної остеотомії кісткового вікна та підняття (відшарування) мембрани Шнайдера (Шнейдерія) без ризику її перфорації й без ушкодження задньої верхньої альвеолярної артерії.¹ Зображення А (27-річний чоловік) та В (51-річний чоловік) демонструють повністю сформоване остеотомічне вікно для виконання латерального синус-ліфтингу. Ця методика нині є навіть більш поширеною, ніж *техніка репозиціонованого кісткового вікна* або *методика кісткового вікна з верхнім шарніром*. Невідшарована (зображення А) та відшарована (зображення В) мембрана Шнайдера позначена стрілками. Іншими її назвами є «мембрана верхньощелепної пазухи», «мукоперіост» та «війчаста двошарова мукоперіостальна мембрана».² У наш час сфера застосування синус-ліфтингу стрімко розширюється, зокрема у поєднанні з остеотомією Ле Форт I та встановленням виличних імплантатів. • DTJournal

ЛІТЕРАТУРА

1. Юнес Р., Букарам М. Латеральний синус-ліфтинг: огляд сучасних досягнень. У кн.: за редакцією Юнес Р., Надер Н., Хурі Дж. Методики синус-ліфтингу. Видав.: Спрінгер; 2015:65-103. https://doi.org/10.1007/978-3-319-11448-4_5.
2. Левайн М.Х., Глікмен Р.С. Синус-ліфтинг верхньощелепної пазухи для остеointегрованих імплантатів. У кн.: за редакцією Кунтакіс С.Е. Енциклопедія отоларингології, хірургії голови та шиї. Берлін, Гейдельберг: Спрінгер; 2013:1583-86. https://doi.org/10.1007/978-3-642-23499-6_793.
3. Бойне П.Дж., Джеймс Р.А. Пластика дна верхньощелепної пазухи аутогенним кістковим мозком і кісткою. Журнал оральної хірургії. 1980;38(8):613-6.
4. Татум Г. молодший. Реконструкція верхньощелепної пазухи для дентальної імплантації. Стоматологічні клініки Південної Америки. 1986;30(2):207-29.
5. Саммерс Р.Б. Нова концепція імплантаційної хірургії верхньої щелепи: методика остеотомії. Компендіум. 1994;15(2):152;154-6.
6. Верчеллотті Т., Де Паолі С, Невінс М. П'єзоелектрична остеотомія кісткового вікна та підняття мембрани верхньощелепної пазухи: впровадження нової методики для спрощення процедури синус-аугментації. Міжнародний журнал пародонтології та реставраційної стоматології 2001;21:561-7.

Рукопис отримано 11 вересня 2020 року.
Прийнято до публікації 25 вересня 2020 року.
Опубліковано онлайн 30 вересня 2020 року.

<https://dx.doi.org/10.23999/j.dtmp.2020.9.4>
© 2020 OMF Publishing, LLC. Ця стаття опублікована у відкритому доступі відповідно до умов ліцензії Creative Commons «Зазначення авторства — Некомерційне використання 4.0 Міжнародна». (<http://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>).